

Farul Cres

„Voi sunteți lumina lumii“. Matei 5:14.

Anul VII. No. 50

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
16 Decembrie 1939

IERTAREA GREȘELILOR

„INCET LA MÂNIE“ NEEM. 9:17

de E. Truța

Caracterul lui Dumnezeu ne îndeamnă la un spirit blând și iertător. Neemia, în capitolul 9, ne arată fărâdelegile poporului lui Israel. „Ei s'au îngâmfat și și-au întepenit grumazul. N'au urmat poruncile Tale și în răzvrătirea lor, și-au pus o căpetenie ca să se întoarcă în robia lor“. În contrast cu un astfel de popor, îl vedem pe Dumnezeu „gata să ierte, îndurător și milostiv, încet la mânie și bogat în bunătate“.

Solomon a zis; „Un om iute la mânie stârnește certuri, dar cine este încet la mânie, potolește neînțelegerile“.

„Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră atâță mânia“.

Cât de urât este spiritul de ceartă! Cuvintele unui om supărat, mâniat, aduc o mie de răni în inima unui prieten și a lui proprie. O, Doamnă, dă-ne îndelungă răbdare! În viața noastră e natural să avem o mare măsură de neînțelegere. Suntem o parte a multor legături diferite și complicate. Noi așteptăm așa de mult unul dela altul în cuvânt și în faptă și suntem așa de marginiți în minte și în suflet, încât nu suntem totdeauna la înălțime. Ocazii de mânie vor veni când vecinii noștri, prietenii noștri și chiar rudele noastre cele mai apropiate ne vorbesc de multe ori de rău și cu dispreț, dacă nu chiar cu supărare în tonul lor. Cum să răspundem noi? Mânia provoacă mânia, o scânteie devine o flacăra, o flacăra devine un foc, și chiar o răbufneală de incendiu. Un răspuns blând potolește. Acest răspuns nu este ușor, dar este foarte necesar. Fiindcă arată o biruință asupra spiritului nostru propriu. Arată o stăpânire

de sine, care vine dela Dumnezeu.

În același timp, un răspuns blând este cea mai vrednică biruință asupra omului care ne supără. Noi potolim mânia. Și mult mai nobil este ca să biruim prin bunăvoință, decât să distrugem prin asprime.

Acest răspuns blând nu trebuie să fie slab, fără putere; nici nu trebuie să compromitem adevărul sau să lăsăm biruință neprihănită. Poate să fie ferm în conștiința lui, dar blând în formă și spirit. De multe ori răspunsul cel mai efectiv este dat în cel mai ușor, cel mai blând ton. Solomon a descoperit că are mai mult succes cu oamenii dacă vorbește frumos cu ei. Dar noi avem un motiv mai puternic astăzi, — iubirea creștină. Iubirea dorește pace și înțelegere.

Un răspuns blând aduce rezultate. Potolește mânia. Adversarul mâniat este liniștit. De rușine el nu poate spune mai mult. Sau mânia lui se stinge din lipsa de lemne; sau el este câștigat la o mai frumoasă simțire prin tratare generoasă. În cel mai rău caz el nu găsește plăcere în a se lupta cu un adversar nearmat, care nici nu rezistă atacurilor. „Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un viteaz, și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult, decât cine cucerește cetăți“. Prov. 18:32. Există un eroism moral. Păgânii din toate timpurile se laudau cu puterea fizică, curajul omului față de un dușman din afară. Creștinii se bucură de un alt tip de eroism — puterea voinței contra răului, stăpânire de sine, biruință asupra eului, răbdarea sublimă. A se stăpâni pe sine este mai glorios de-

cât să fie un general mare care cucerește o cetate. Sunt trei motive:

a) **Această biruință este o biruință spirituală.** A lua un oraș este a birui asupra obstacolelor fizice, zidurilor, tunurilor; pe când cel ce este stăpân pe sine, se luptă cu o dispoziție rea, înclinări nesfinte, imbolduri nevrednice. El se luptă nu contra cărnii și sângelui, ci contra inamicilor mai puternici, care pândesc și atacă sufletul omenesc; el se luptă cu arme mult mai puternice decât sabie, submarine sau tancuri, — anume cu gânduri, energie spirituală, hotărâri adânci, cu voința puternică, cu conștiința, cu rugăciunea. Biruința se câștigă pe un pământ mai înalt, arena spiritului omenesc.

b) **Este o victorie asupra egoismului.** Este mai bine să ne luptăm cu noi înșine decât cu alții. Nimeni nu este umilit, din contră, este respect de sine și o bărbăție adevărată. Cea mai mare datorie a noastră este ca să ne silim să ne stăpânim, să ne cultivăm, să ne facem nobili într'un chip spiritual, în sufletul nostru. Noi facem voia lui Dumnezeu când, cu biruință ne stăpânim pe noi înșine.

c) **Această luptă este fără sânge.** Luptătorul mai bine uită onoarea lui pe câmpul de luptă, decât să-și amintească de strigătele celor răniți, lacrimile văduvelor și orfanilor care sunt victime ale războiului. Dar acel care stăpânește spiritul său propriu nu are amintiri triste. Biruințele lui nu sunt pătate cu sânge, dimpotrivă, prin cucerirea lui proprie el a salvat mai multe inimi de răni, printr'un cuvânt grabnic, și

(Continuare în pag. 8-a)

Farul Creștin

Foaiete religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Anul VII. No. 50 Sâmbătă 16 Decembrie 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
În străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente
decît cu trimiterea banilor
înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lae Barna 4.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blănduziei 4

DELA REDACȚIE

Cel mai frumos DAR DE ANUL NOU, pentru iubii tăi, scumpul meu cetitor, poate să fie un abonament la FARUL CREȘTIN! Toate s'au scumpit, dar abonamentul nostru a rămas atât de mic și de modest. E tot 100 lei pe un an și 60 lei pe 1/2 an. Totuși această foaiete ieftină conține atâtea învățături bogate pentru sufletul tău! Vei păgubi mult în anul viitor dacă nu vei avea FARUL în casa ta. În fiecare săptămână, acest misionar vizitează casa ta, cu o mulțime de bucurii sufletești și cu spese puține. De ce nu ai vrea să ai această lumină în casa ta? FARUL îți va fi un prieten scump în orice vreme. Ca un serv credincios al Bibliei, FARUL va sta pe masa ta alături de Cartea sfântă. Atunci în casa și în inima ta va fi belșug de lumină și pace.

* * *

Anunțăm frățietatea că biroul Farului s'a mutat din str. Fabricii 18, în str. Lae Barna No. 4. Frații din provincii, care trec pe la biroul nostru, vor ști că nu ne-am mutat departe de str. Fabricii. E tot aici în apropiere. Deci, orice reclamațiuni, orice cereri, orice articole, să se trimită la adresa: FARUL CREȘTIN, str. Lae Barna 4. La fel și cei ce comandă cărți să se adreseze la DEPOZITUL DE LITERATURĂ, str. Lae Barna 4. * * *

Ajutați-ne în facerea abonamentelor! FARUL merită să fie răspândit mai mult decât mulțimea de reviste și cărți imorale. Abonați pe lângă FARUL și CĂLAUZA ȘCOALELOR DUMINECALE; costul abonamentului ei e de 20 lei pe 1 an și 12 pe 1/2 an.

BISERICA ÎN TIMP DE RĂZBOIU

Un corespondent, scriind într-o revistă engleză despre activitatea bisericilor, între altele scrie următoarele dări de seamă: Am ajuns în satul N. de cu seară. Pe când se întuneca, au început să intre în sat câteva companii de ostași, în trecere. În școala duminicală a bisericilor baptiste văd că s'au aprins luminile. Măinile harnice ale femeilor credincioase fac pregătiri la bucătărie și introduc mesele lungi prin săli, și unde pot. Stau și privesc cele ce se petrec și parcă la comandă toate se fac bine și frumos. Cafea, ceaiul și prăjituri — mirosul plăcut îți face poftă. Cineva aleargă să spună că în câteva minute vin ostașii, oaspeții invitați. Și iată-i că vin ca la maica acasă! Toți bine dispuși și veseli. Și maicele vesele. Locurile ocupate; cineva se roagă cum e obiceiul mai ales

la creștinii baptiști, și apoi urmează cina oferită ostașilor de biserica baptistă. Am vrut să văd cum și ce se petrece. După cină au urinat cântări religioase și apoi în biserică un scurt serviciu divin, dar numai pentru cei ce vor de liberă voie să ia parte. Toți „Tommi” noștri au luat parte. Păstorul le-a vorbit din Biblie și au cântat cu toți imnurile ce te înălțau la cer. Am stat la ușa lăcașului de rugăciune, când ostașii, doi câte doi ieșeau și i-am văzut plini de nădejde, înarmați a birui ispita și pe Cel rău și cred, mai gata decât altă dată a-și apăra și patria. Nu sunt chemat să calific lucrul bisericilor, dar dacă biserica în timpul de războiu așa înțelege să lucreze, să nu vă mirați că cucereste lumea în timpul de pace! — Atâta ajunge. Fără comentari!

I. R. SOCACIU.

Ce cărți citești?

Fiecare ucenic al Domnului ar trebui să fie un bun cetitor. Căutarea este un mijloc de a asculta cele ce ni se spun de alții. Deci trebuie să fim cumiți să folosim timpul pentru a asculta pe aceia care ne spun lucruri folositoare în viața creștină și la munca prin care ne câștigăm pâinea de toate zilele.

Iată de ce trebuie să mă întreb, ce fel de cărți citesc? Lumea este plină de cărți și gazete care samănă sămânța, hrana și formează cugetele, bune sau rele. Prea puțini ne dăm seama că cea mai mare parte din cărți și gazete sunt scrise cu scopul ca ci-

neva să-și facă averi mari cu ele. Și apoi scopul scuză mijloacele!

Să răscumpărăm timpul, fiindcă zilele sunt rele! Să nu ne pierdem vremea cu cetirea unor cărți care pregătesc calea spre toate relele. Desigur Biblia este și ne rămâne cea mai prețioasă carte. Lângă Ea trebuie să cetim numai așa cărți care au tonul în armonie cu glasul Ei.

Și iarăși, trebuie să cetim literatură folositoare, plină de poezie pentru munca prin care ne câștigăm pâinea de toate zilele.

Cărți și reviste? Da! Dar ca albina, să alegem numai ce este mai bun și mai folositor.

I. SOCACIU.

Dela Societatea Misionară Baptistă

Recunoaștem cu mulțumire că s'au mai primit pentru Casa Misiunilor următoarele sume:

28. Oct. Sarii Alexa, Sâmbăteni, pentru Nigeria, lei 100. 30. Oct. Colțea Gavrilă, pentru Nigeria, lei 100. 4. Nov. Teodor C. Jitarianu, Hovârna, Dorohoi, pentru Nigeria, lei 100. 4. Nov. Colțea Gavrilă seminarist, pentru Nigeria lei 30. 4. Nov. Simion Dinca, Betna, Timiș, pentru Nigeria, lei 93. 4. Nov. Irene Lörincz, seminaristă, pentru Nigeria, lei 100. 4. Nov. Irene Lörincz, seminaristă, pentru Leprosi, lei 100. 4. Nov. Soc. Fem. Com. Alexeni, Bălți, pentru Nigeria, lei 80. 4. Nov. Bona Călina, Gara Orșova, pen-

tru Nigeria, lei 100. 4. Nov. Ioan Jurița, Jam, Caraș, pentru Nigeria, lei 100. 4. Nov. Elena Jurița, Jam, Caraș, lei 100. 4. Nov. Ioan Miloș, Jam, Caraș, lei 50. 4. Nov. Sofia Miloș, Jam, Caraș, lei 30. 4. Nov. Natalia Miloș, Jam, Caraș, lei 20. Toți pentru misiunea în Nigeria.

Casier: Truța, Petru, str. Berzei 29, București II.

Reînnoiți-vă abonamentul
la
„FARUL CREȘTIN”
pe 1940
și faceți abonamente noi

Totul pentru Hristos

de G. N. Ponetti

Prin anul 308 A. D. sub Dioclețian, împăratul romanilor, trăia în Cezarea viteazul sutaș Gordie. El auzise dela creștini despre Isus, care a luat asupra Sa păcatul omenirii și a suferit osândă în locul ei, ca prin sângele vărsat pe cruce să fie curățit și iertat toți cei ce vor crede în El. Că Dumnezeu a dat acest dar în unicul Său Fiu, tuturor ce se recunosc păcătoși.

Această dragoste nespus de mare a lui Dumnezeu, ce nu-și cruță ce avu mai drag în cer, — îi mișcă inima.

Se recunosc și el păcătos, crezu în jertfa mântuitoare a Tatălui, luă iertare mulțumind și primii pe Domnul Isus ca Mântuitor și Stăpân al său, predându-I inima și viața.

După un scurt timp de liniște pentru biserica lui Hristos, împăratul Dioclețian aduse iar furtuna prigonirii creștinilor în țara sa, afișându-se ordine prin cazărmi, străzi, piețe, prin care hotăra să se omoare cei ce se vor afla că iubesc pe Isus.

Ceți și Gordie. Și, cum el se hotărî să servească necurmat Domnului său, — de teamă să nu se lapede de El în focul suferinței, și de teamă că n'ar putea să-L servească bine în ascunsul inimii, — lepădă sabia și haina de ofițer și părăsi lumea cu onorurile ei, ducându-se într'un pustiu.

Dar acolo, — hrănindu-se mai mult din cuvântul Evangheliei, prin lumina Duhului sfânt, văzu că a fost un fricos care n'a crezut în puterea lui Dumnezeu. Rușinat de el însuși și cuprins de căință, se întoarse după un timp la Cezarea.

Tocmai când venea, poporul era adunat în amfiteatru, (un fel de circ) unde se dădea o serbare cu alergări de cai în cinstea zeului Marte. Așa multă lume venise pe treptele marelui locaș de petrecere deșartă, că nu mai era loc. Ba chiar curiozitatea privegliștei, adusesese și pe unii creștini, ce-și uitaseră în acel ceas datoria lor, ca să se amestece printre acei ce nu iubesc pe Domnul Adevăratului.

Când petrecerea era în toiul, alergă în mijlocul amfiteatrului un om cu înfățișare sălbatecă. Uimiți, toți priveau acum la el. Avea părul zbârlit, barba nepiep-

tănată, hainele rupte, cu o traistă pe umăr și un toiag în mână. Câțiva îl recunoscuseră: „E Gordie sutașul!”. Și toată lumea parcă desmetecită, rosti: „Da vestitul Gordie, viteazul, creștinul...”

Se opriră și caii și carăle din alergat. Nu mai lua seamă nimeni la ele. Parcă și uitară pentru ce au venit. Amuți și muzica și slujitorii. Toți priveau la el, vorbeau de el, și voiau s'audă numai de el, viteazul din multe războaie. Ba doreau să-l audă pe el vorbind, ce l-a făcut să-și lase credința strămoșească, ostirea, și să plece după rătăciiții de creștini.

Și, mare le fu bucuria, când Gordie începu să vorbească cu glas puternic și domol, cum fusese orb de se încrezuse în lucrurile făcute de Dumnezeu, închinându-se chipurilor omenestii, în loc de a se închina Ziditorului lor cel nevăzut. Cum le aducea daruri la templu să capete iertare de păcate și viață veșnică, deși nu era sigur de așa răscumpărare, mai ales că păcătuia înainte și se îndoia dacă e dincolo raiu și iad. Și spunea cum Duhul lui Dumnezeu, al cărui chip nu-L poate zugrăvi nimeni, i-a deschis inima să vadă adevărul, că numai El a iubit lumea cu adevărat, când a dat pe singurul Lui Fiu jertfă pentru ei, ca oricine va crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Apoi le mărturisi ce a făcut Isus pentru toți pe cruce și că de crede cineva, este iertat imediat și gratuit prin sângele Său, ce curăță orice păcat.

Nu putu să le spună mai mult, căci veni ordin să-l ridice și să-l ducă în fața judecătorilor. La întrebările lor, le spuse ce l-a făcut să lase oastea, să plece în pustie și să se întoarcă. Și sfârși: „Vin să vă arat cât mă tem de ordinea voastră ce n'au putere. Dragostea și încrederea mea e numai în Hristos ce m'a răscumpărat din păcate și la care sunt gata să merg”. Aceste cuvinte întărâtă mânia judecătorilor într'atât că strigară: „Să vie călăii. Și bicele și sculele de tortură! Să-l întindă pe roată! Și de nu-i ajunge, să-l frigă pe grătar. Chinuiți-l cât mai mult, că-i așa de sărit la minte, că e bucuroș să moară odată”.

„Din contră”, strigă Gordie, „sunt îndurerat că nu pot muri

de mai multe ori pentru Mântuitorul meu!”

Văzând curajul lui mare, pe care o credeau nebunie, dar pe care ar fi dorit-o în slujba țării, în războaie, judecătorii îl luară cu binele, făgăduindu-i bogății și onoruri mari. Pe Gordie însă îl lăsară rece. Credința nu i se clintii. Era mort pentru onoruri. Le și spuse: „Ce mai așteptați? Aveți totul la dispoziție... Haideti, sfâșiați-mi mădulele; carnea aceasta ticăloasă ce a trăit numai pentru ea... zdrobiți-mi oasele. Faceți tot ce ați spus. Cu cât mă veți face să sufăr mai mult, cu atât voi avea o răsplată mai mare în cer”.

Poporul părăsise amfiteatrul și venise la locul judecății. Cei rămași prin case, bătrâni și copii, ba chiar și fecioarele, ce în vremile acele n'aveau voie să se arate privirii bărbaților, ieșiră să vadă marea întâmplare a pedepsirii unui rătăcit de la religia lor, cunoscut tuturor.

Și când începu tortura, rupând carnea în fășii, când curgea sângele și trosneau oasele, rudele și prietenii începură să-l plângă, rugându-l, cu lacrimi ca măcar pentru ei să spună din gură că se lapădă de Isus, și în inimă să creadă ce-o vrea. Dar el neclintit, și surd la ce auzea, îndemna pe călăii care se mai opreau obosiți, să-și vadă înainte de treabă.

Când se văzu că după atâtea torturi nu-l pot convinge, se hotărî decapitarea sa. Pe drum spre locul execuției, deși slăbit mult de suferințe, el, fericit, tot mai găsi prilej să mărturisească nădejdea lui vie în Hristos cel răstignit pentru păcatele sale, îndemnând pe toți să se întoarcă la Dumnezeu cel viu și adevărat.

Ajuns acolo, i s'a dat voie să-și ia rămas bun dela rude și prieteni. Sărutându-l, ei găsiră ca o datorie a lui Gordie să nu se lipsească de ei și lumina plăcută a zilei. Numai să spună că nu mai e creștin și va scăpa, după făgăduința guvernatorului. El însă, tot statornic, spuse, că vrea mai degrabă să meargă acasă în cer, unde-l așteaptă Tatăl, Isus, sfinții și milioanele de îngeri. Ba, i-a îndemnat și pe ei, să-L urmeze, că-i așteaptă.

(Continuarea în pag. 5-a).

CE SĂ FACEM?

de M. Dumitrașcu

Aceasta este întrebarea pe care ne-o punem oridecâteori ne găsim într-o situație grea sau într-o încurcătură. E firesc, atunci când te afli într-o situație grea, să-ți vină în minte și pe buze cuvintele: „ce să fac?” sau „ce să facem?”; dacă e cazul, și totodată să încercăm a găsi mijlocul și calea cea mai bună de a scăpa de necazul sau greutatea ce s'a abătut asupra noastră.

Poporul creștin baptist din România, de câțiva ani încoace a fost pus în situația de a se întreba adesea „ce să facem?” Nu odată am primit dela diferiți frați, scrisori în care întrebau: „Ce să facem?” De câte ori am avut ocazia să întâlnesc diferiți frați din diferite părți ale țării, am fost întrebat de ei, cu vădită îngrijorare și deosebit interes: „Ce să facem?” De altfel îngrijorarea și interesul lor este și al meu și mă preocupă zilnic și pe mine ca pe oricare creștin baptist din România, situația libertății noastre de a ne putea închina lui Dumnezeu în casele de rugăciune după convingerile noastre Nou-Testamentale. Discutând cu frații care îmi puneau întrebarea: „Ce să facem?” și întrebându-mă și eu singur „ce să facem?”, am ajuns la câteva gânduri și soluții bune, care de altfel nu sunt necunoscute fraților, totuși vreau să le împărtășesc și lor pentru a le aduce aminte de ceea ce deja știu.

1. Zile de pocăință cu post și rugăciune. Cred că frații și surorile noastre în Domnul Isus, înțeleg bine ce înseamnă aceasta. Nu e nici rușine și nici nepotrivit ca pocăinții să se pocăiască mai mult și mai adânc. Să ne amintim de poporul lui Dumnezeu, Israel, care, atunci când năcătuia împotriva Domnului, El îngăduia să vină peste ei lovituri grele care aveau darul să-i trezească din starea lor rea și să-i facă să vină înaintea Domnului cu umilintă și pocăință, recunoscându-și năcatul și cerând iertare și îndurare dela Domnul. Și El, care nu obosește iertând și care e bogat în milă, se întorcea din nou spre ei și lăsa asupra lor apăsarea, liniștea furtună și înfrăștia norii, lăsând din nou să strălucească peste ei și în ei soarele bucuriei. Din nou se auzeau cântece de laudă și bucurie la Templu și în casele lor. Dar toate acestea după ce se pocăiau.

Haidem să facem și noi la fel. Să venim cu pocăință și umilintă înaintea Domnului și să-i cerem iertare pentru toate abaterile noastre, să ne pocăim din nou sincer și adevărat și El ne va ierta și din nou va aduce vremuri de răsufare și pentru noi. Cred că starea sufletească a multor frați și chiar a multor biserici împiedecă pe Domnul să ne mai binecuvinteze cum ar dori s'o facă și astfel, pentru a ne trezi, a îngăduit să vină peste toți strămtorare. În adevăr, fraților, trebuie să ne trezim. Ce înseamnă certurile și neînțelegerile dintre frate și frate și dintre unele biserici? Ce înseamnă vorbirile de rău între frați, nepăsarea față de lucrul Domnului, sgârcenia, etc? Toate acestea arată că trebuie să ne pocăim și să dăm astfel Domnului prilej de a ne trimete noi binecuvântări. Nu așteptați să se fixeze zile de post și rugăciune pentru pocăință, dela centru. Incepeți aceasta fiecare individual și apoi cu toată biserica și veți vedea rezultate minunate. Chiar dacă nu vom avea imediat timp de libertate, totuși vom avea prezența Domnului și binecuvântările Sale cu noi, mai mult ca până acum.

2. Zile de post și rugăciune pentru libertate. Au mai fost zile de acestea și vor mai fi, dar nu trebuie să se aștepte să fie fixate dela Uniune sau dela Comunitate, ci fiecare biserică să-și hotărească ziua și nu numai o zi, ci chiar mai multe. Domnul ne-a spus să stăruim și să nu obosim în a stărui, ba ne-a lăsat și câteva pilde în această privință.

Să mergem iarăși în trecut și să vedem cum au biruit asemenea greutateți, ba și mai mari, cei ce s'au răzimat pe Domnul.

Când Daniel a aflat că împăratul Nebucadnetar dăduse ordin să fie omorâți toți înțelepții Babilonului pentru că nu-i puteau spune și explica visul, a spus celor trei prieteni ai săi să stăruiască înaintea Domnului, ca El să-i descopere lui Daniel visul și explicația lui. Și la stăruința lor, Domnul le-a dat ce au cerut. Când Sinedriul din Ierusalim a interzis sfinților apostoli să vorbească poporului despre Domnul Isus, ei au mers în mijlocul bisericii din Ierusalim și au spus aceasta și cu toți și-au ridicat glasul și au adus la cunoștința

Domnului cauza și ei au fost umpluți de o nouă putere. Petru se afla în temniță, bine păzit și a doua zi urma să i se taie capul, dar biserica din Ierusalim nu înceta să înalte rugăciuni pentru el, și Domnul, în chip minunat, l'a făcut scăpare lui Pavel. Și câte alte exemple am putea aduce de felul acesta.

Și împotriva noastră se ridică mari și multe greutateți și cu atât mai mult și noi trebuie să stăruim în post și rugăciune înaintea Domnului pentru cauza libertății Evangheliei Sale în țara noastră și vom avea-o în ciuda tuturor potrivnicilor.

Se poate întâmpla, că pe alocuirea să fie câte o persoană care are putere să facă fraților mari greutateți, dar să nu uitați fraților, că și Saul, devenit mai târziu un înflăcărat apostol al lui Hristos, a fost un mare dușman și potrivnic al Evangheliei Domnului Isus, dar rugăciunile creștinilor au scos pe Domnul în calea lui, la porțile Damascului. Acolo unde se găsesc astfel de oameni, mai mulți frați și surori sau chiar biserica întregă, să vină înaintea Domnului cu post și rugăciune pentru ei sau numai pentru unul, dacă este, și să roage pe Domnul ca să-i deschidă ochii să vadă că face rău și să-i ajute să se pocăiască. Rezultatul nu e nevoie să vi-l spun, îl știți, și veți avea ocazia să vă convingeți încă odată mai mult de puterea rugăciunii. Noi nu cunoaștem o altă metodă de a lupta și rezista împotriva tuturor greutateților ce ni se fac, decât prin post și rugăciune. Nu vom întrebuinta altă armă și nici altă metodă decât aceea pe care am învățat-o dela Domnul nostru Isus s'o mânuim cu îndemănare și neîncetat.

3. Familia, altarul Evangheliei. Se poate ca situația libertății noastre să rămână așa cum este, grea sau poate să se mai îngreueze prin închiderea caselor de rugăciune care mai sunt deschise până azi. Sigur că lovitura ar fi foarte grea, dar nu distrugătoare. Atunci fiecare familie creștină baptistă va fi o casă de rugăciune. Tata, mama și toți ai casei se vor strânge Duminică, întocmai ca și la casa de rugăciune, în jurul Bibliei, vor ceti, se vor ruga și vor cânta. Domnul a zis: „Unde

(Continuare în pag. 5-a)

O m a m ă

Mărturisirile unei ilustre femei din China, soția generalisimului Ciang-Kai-Shek

Cu câțiva ani în urmă, un sârman emigrant chinez în Statele Unite, se întoarse la Domnul și deveni un creștin devotat printre metodisti. Acest chinez avea 3 fiice, care se căsătoriră după întoarcerea lor în patrie. Una se căsătorii cu vestitul Sun Yat Sen, a doua cu doctorul Kung, vestitul ministru de finanțe chinez, iar a treia cu renumitul Ciang-Kai-Shek, actualul dictator al Chinei. Deci D-na Ciang-Kai-Shek, care e o femeie foarte inteligentă, a crescut într-o casă creștină. Ea a finit la postulu de radio al misiunii protestante din Shanghai, mai multe conferințe religioase, care au impresionat adânc pe ascultători. Iată aici o parte din una din conferințele ei numită „Relig'a mea” Nota Red.

... Mama mea trăia foarte aproape de Dumnezeu. Eu am recunoscut multe lucruri mari în ea. Și eu cred că prima mea educație m'a influențat mult, cu toate că atunci eu mă cam revoltam. Am cauzat adesea multă durere mamei mele dragi, când găseam plictisitoare rugăciunile familiare și când adesea eram pe atunci foarte însetată să scap din casă. Ca și frații și surorile mele, am mers totdeauna la biserică, dar uram predicile lungi. Astăzi, eu înțeleg, că acest obicei de a merge la biserică mi-a dat un fel de statornicie pentru care eu sunt recunoscătoare părinților mei.

Mama mea nu era sentimentală. Inșă una dintre lucrurile cele mai impresionante ale copilăriei mele era aceea când mama se ducea în camera ei din etajul al 3-lea, pentru ca să se roage. Ea petrecea ore întregi în rugăciune, adesea începând înaintea zorilor zilei. Când îi ceream sfatul asupra vreunui lucru, ea zicea: „Întâi voiu întreba pe Dumnezeu”. Și astfel, noi nu o puteam sili să ne răspundă imediat. Să întrebî pe Dumnezeu, nu înseamnă să petreci pe genunchi cinci minute, pentru ca să-L rogi să binecuvinteze pe copilul tău și să-ți dea răspunsul. Aceasta înseamnă să stai în prezența divină, până simți inspirația Sa. Și eu pot să spun că ori de câte ori mama se ruga și cerea sau întreba pe Dumnezeu înainte de a lua o hotărîre, afacerea se întorcea neschimbat spre bine.

Poate, pentru acest fapt, cred câteodată că eu am progresat în cele spirituale, pentrucă mama

mea m'a crescut, m'a ridicat. Ori, poate fi tot așa de adevărat, eu mă gândesc adesea că poate Dumnezeu a ridicat pe mama pentru copiii ei, pentru ca noi să putem progresa. Atâta timp cât a trăit mama mea, eu am avut impresia că orice aș face, ori aș avea de gând să fac, mama mea se roagă pentru mine. Cu toate că ea ne spunea că dânsa nu e o mijlocitoare pentru noi și că noi va trebui să ne rugăm pentru noi înșine, eu totuși am fost sigură că lungile ei ore de rugăciune erau petrecute în suspine pentru noi. Am crezut aceasta, poate pentrucă religia este asociată în spiritul meu cu o astfel de mamă, de care eu nu sunt niciodată în stare să mă despart complect.

Înainte de a părăsi acest subiect al rugăciunii, eu aș vrea să vă spun o lecție pe care am învățat-o dela mama mea. Era puțin înainte de moartea ei. Ea era

bolnavă și nu mai putea părăsi patul. Japonia a început să amenințe Manciuria. Noi am ascuns cea mai mare parte din aceste noutăți de mama noastră. Într-o zi totuși eu i-am vorbit de marea primejdie japoneză și am strigat deodată, cu mult necaz: „Mamă, d-ta ești așa de puternică în rugăciune. Pentruce nu ceri lui Dumnezeu să nimicească Japonia printr'un cutremur de pământ sau altă plagă de felul acesta?”. Ea-și întoarse fața un moment și apoi îmi zise cu multă gravitate: „Când te rogi sau îmi ceri să mă rog astfel, nu insulti înțelepciunea lui Dumnezeu, cerându-i să facă un lucru care ar fi nevrednic chiar și de tine, o simplă muritoare?”.

Aceste vorbe mi-au făcut o impresie adâncă. Și azi eu pot să mă rog lui Dumnezeu pentru japonezi, știind că sunt mulți ca și Kagawa, care suferă din cauza celor ce face țara lor Chinei.

C E S Ă F A C E M ?

(Urmare din pag. 1-a)

sunt doi sau trei adunați în numele Meu și Eu voiu fi în mijlocul lor”. Duminica e ziua Domnului și noi trebuie să știm să o întrebuițăm pentru Domnul și sufletele noastre. Nu vom pierde timpul acestei zile pe stradă, levinind sau flecărind cu alții cuvinte ce nu ne aduc niciun folos sufletesc. Familia noastră care în fiecare zi este altarul Evangheliei la ora de rugăciune familiară, va putea fi foarte bine, în caz de nevoie, și casa noastră de rugăciune și nimeni n'are dreptul să ne oprească să facem aceasta în casele noastre, căci și legea ne dă acest drept.

Iată deci, câteva gânduri îndrumătoare și ca răspuns la întrebarea: „Ce să facem?” Să facem așa și Domnul va fi cu noi, ne va scăpa, ne va ocroti și ne va da biruință pentru cauza cea sfântă.

Pe lângă toate acestea țin să amintesc fraților mei în Hristos să nu uite că pe lângă datoria ce-o avem ca creștini față de Domnul nostru Isus Hristos, mai suntem și cetățeni ai țării noastre scumne și mult binecuvântată de Dumnezeu și că, în aceste vremuri grele, mai mult ca oricând,

să urmăm învățăturile Mântuitorului: „Dați Cezarului ce este a Cezarului și lui Dumnezeu, ce este a lui Dumnezeu”.

Sunț sigur că frații noștri nu vor lăsa să scadă devotamentul lor sincer și întreg față de Patrie și Tron, chiar dacă ne este dat să întimpinăm greutăți cu privire la libertatea noastră religioasă, ci ca totdeauna, trebuie să dăm ce avem mai scump și bun, chiar și viața noastră, în slujba Patriei și a Tronului.

Totul pentru Hristos

(Urmare din pag. 3a)

A îngenunchiat ca pentru rugăciune în fața călăului și, după puțin timp a întins capul sub sabie... și... liniștit, fără suspin, viteazul și credinciosul ostaș al lui Hristos, a părăsit mica slavă pământească, — când trupul în-sângerat în țărână se stinse, — ca să treacă în duh în slava de sus, pregătită tuturor ce au luat iertare prin credință în jertfa Domnului Isus pe cruce.

Și roadele lui Gordie se văzură. Invitația se împlini. Căci Dumnezeu, ascultând rugăciunea sa, deschise ochii multora ce-l urmează neînfricoșați pe drumul glorios spre cer.

Din lumea largă

Luptele dintre ruși și finlandezi continuă. Rușii înaintază, se spun, în nordul Finlandei unde se dau lupte crâncene, sângeroase. După comunicatul finlandez, rușii ar fi pierdut într-o luptă 2000 oameni, în jurul orașului Petsamo. În rândurile armatei rusești, luptă și femei, întregi detașamente, chiar în primele linii ale frontului. Se afirmă că Finlanda a comandat în Anglia 109 de avioane de luptă. Consulul general al Finlandei la New-York ar fi declarat că Finlanda e astfel înarmată, încât va putea rezista până la jumătatea anului ce vine. Din toate părțile lumii sosesc în Finlanda scrisori de asigurarea simpatiei pentru țara și poporul finlandez. În situația critică în care se află această țărișoară, ea a trimis un apel desnădăjduit lumii întregi ca să-i vină în ajutor, pentru că o țară cu 3 milioane locuitori nu va putea ține piept multă vreme unei țări cu 190 milioane, câtă are Rusia. Ea luptă totuși pentru independența ei și a poporului finlandez.

În Germania, autoritățile au suspendat măsura de a amesteca făină de cartofi în făină de grâu, cum se făcea de vreo 3 ani încoace.

La Gibraltar mai multe mine de adâncime au fost făcute să explodeze pentru că s'a crezut că există prin apropiere un submarin german. Minele au făcut o așa explozie puternică, încât au spart numeroase ferestre ale orașului.

În China. Acum două mii de ani, chinezii au construit un zid uriaș și în lungime și în grosime și înălțime, ca să-și apere țara de invadările dușmane. Acest zid avea o lungime de peste 3000 km., cât dela București, la Paris. Iar pe înălțimile lui s'au zidit locuințe, căci are o așa grosime. Azi, după 2.200 de ani, unele părți din acest zid au fost întărite, iar pe alte locuri se dărâmă. Iar din cărămizile din care a fost zidit, țărani își clădesc azi case de locuit.

Ministerul marinei Statelor Unite anunță că a făcut o comandă de 5 milioane dolari pentru construirea a 23 torpiloare, adică niște vase mici care servesc la patrularea pentru garantarea neutralității americane.

Ministrul de externe al Finlandei a declarat că Finlanda ar fi gata și azi să încheie o pace dar numai cu condiția ca independența ei să fie respectată.

Pe frontul apusean luptele continuă tot cu încetinelă. Dar pe mare vapoare după vapoare își găsesse moartea în valurile mării. În Finlanda începe de acum anotimpul de iarnă, când un jumătate de an va fi tot noapte.

De acum

e timpul facerii abonamentelor la reviste bune și folositoare, e timpul facerii unei **bibliotecii** bogate în fiecare casă credincioasă și în fiecare biserică. O mulțime de frați ne cer lămuriri cu privire la o bibliotecă în bisericile lor și comandă cărțile noastre frumoase, pe care apoi le împart tinerilor și tuturor celor dornici să citească. Tinerii sunt speranța și forța zilei de mâine. Deci tinerii trebuie să fie educați în așa fel, ca generațiile care vin să vină mai aproape în viața lor de adevărurile dumnezeiești. Prima carte e

Biblia, mică, cu legătură bună, 100 lei;

Biblia, format de masă cu 140 lei. Același format, dar pe hârtie mai fină, cu coperta moale, 170 lei. Iar **Biblia** de amvon cu 300 lei bucata.

Noul Testament cu 20 lei, cu titluri și psalmi. **Noul Testament,** pe hârtie mai fină, subțire cu 30 și 40 lei.

Doctrinile Biblice cu 30 lei, **Puterea misiunii** cu 30 lei, **Maria Slessor,** 25 lei, **Vieța lui Livingstone,** 15 lei, **În slujba lui Dumnezeu** 20 lei, **Celălalt tâmplar** 15 lei,

COMANDAȚI ȘI CEREȚI LITERATURĂ BUNĂ!

DEPOZITUL DE LITERATURĂ, ARAD, Str. Lae Barna 4, Arad.

Un frumos dar de Crăciun

pentru soțiate, frate, este
Vieța de familie în Biblie
cu 35 lei

Minele explozive fac nenumărate victime atât printre vapoare fie mari, fie mici, cât și printre oamenii de pe ele. Acum se spune că vapoarele vor fi înzestrate cu dispozitive speciale care să le apere de minele distrugătoare. Sunt astfel de dispozitive care pot să dea de submarine și de mine și să le înlăture, asigurând drumul vapoarelor comerciale și a celor care transportă călători.

DELA REDACȚIE

Frații care au fost abonați pe anul curent, mai primesc două numere în acest an. În această lună e mai potrivit să vă reînnoiți abonamentul. Nu ne cereți să vă trimitem FARUL fără bani, pentru că nu putem. Tipărirea foilor trebuie plătită. Muncitorii trebuie plătiți. Iar FARUL se întreține numai din abonamentele care vin.

* * *

Articole, știri delicioase povestiri cu caracter sfânt, sunt bine primite de către FARUL. Principalele și în potrivire cu Biblia și cu credința noastră creștină baptistă.

În știrile religioase, frații să menționeze textul și cuvântările, dând astfel știrilor un caracter moral și sfânt.

„Fiecare tânăr trebuie crescut în credința că este mândru de a fi român, că este mândru de țara lui, și că, prin sentimentul lui de solidaritate națională și prin muncă nepreocupată spre folosul obște, trebuie să contribuie la progresul patriei”.

(Dintr-o cuvântare a M. Sale Regelui).

Isus a distrus opera lui Cain. Strămoșul și-a ucis fratele. Isus moare pentru fratele Său. Dacă prin omorul unuia singur, moartea a trecut asupra tuturor pășăntenilor, tot așa, prin jertfa Unuia singur, pacea și-a întins stăpânirea asupra oamenilor.

ISTORIOARE pentru copii

va aduce o bucurie de Crăciun copilașilor voștri

18 lei bucata

Crede numai

„Nu te teme, crede numai”.

Marcu 5:36.

— Când Iair a ieșit din casă, fiica lui își trăia ultimele clipe, dar răsufla încă. El alergă la Isus, se aruncă la picioarele Lui și-L rugă fierbinte să vină la el.

Isus i-a ascultat cererea, dar mersul Lui era împiedecat de mulțimea care îl înconjură. Această încetinire a fost prima încercare a credinței lui Iair. El avea încredere în Hristos, dar timpul trecea; Domnul nu va ajunge prea târziu?... Și apoi iată și femeia bolnavă de atâția ani! Din nou se opresc, din nou începe Iair să tremure de frică. Abia a plecat femeia și iată sosesc prietenii: „Fiica ta a murit, pentru că mai superi pe Invățătorul?” Și în acest moment, când totul se părea absolut pierdut, Isus îi spune lui Iair: „Nu te teme, crede numai!”.

Imi pare că în aceste timpuri atât de durezoase, când rugăciunile noastre fierbinți apelează cu disperare la întreaga noastră credință, mulțimea din jurul lui Isus e bine aranjată, pentru că ne dea învățătură și să ne întărească.

Pentru a atinge inima lui Dumnezeu, credința noastră trebuie să fie îndelung răbdătoare. Noi am vrea să vedem imediat îndeplinirea rugămintilor noastre am vrea să împingem timpul, să nimim spațiul.

Noi, la fel ca Iair, avem în adâncul inimii, unele dorințe arzătoare pentru cei ce ne sunt dragi și care sunt în pericol. Zilele trec, și scrisorile nu ajung: oare nu e prea târziu să ne mai rugăm? Dumnezeu nu vede că inima noastră se stinge de durere? O astfel de nerăbdare ajută la distrugerea credinței noastre Iair, cu toate piedecile care au întârziat venirea Domnului, avea o credință hotărâtă care i-a ajutat să aștepte cu răbdare, și anume faptul că Isus s'a învoit să vină cu el. Multe alte necazuri cereau ajutorul Domnului. Dar El este aici și Iair e sigur că nu-l va părăsi. Și dacă acesta este un gând care poate să întărească și să dea siguranță inimilor nerăbdătoare, nu trebuie să știm și noi că Isus vine cu noi, dealungul drumului plin de dureri și că El va veni în fiecare zi, până la sfârșit?

Intâmplarea aceasta ne aduce aminte că suferința noastră nu este singura, și nu trebuie să fim egoiști. Era această mulțimea care îmbulzea pe Isus, cu nevoile ei ascunse. Era această femeie bolnavă de 12 ani și care încerca să atingă măcar poala hainei Lui. Hristos este și al lor. Și azi, ca întotdeauna, suferințele noastre comune cer o vindecare comună. Iubirea față de aproapele, de atâtea suflute în necaz, ne ajută să învingem nerăbdarea noastră personală.

Adevărata credință este: *ascultarea*. Cea mai bună dovadă de încredere pe care o putem da lui Dumnezeu, este să punem în mâinile Sale viitorul nostru. Deoarece noi nu putem nimic și pentru că fiecare ceas aduce amenințarea sa, credința noastră nu va putea găsi alt adăpost, decât aripile Atotputernicului.

Oh, eu cred, că pot să spun că, cucerirea unei astfel de credințe este fără îndoială cea mai mare luptă pe care o duce un creștin în el însuși. Dar el nu luptă singur, pentru că Domnul este lângă el, plecat asupra veșnicei rugăciuni a inimilor intristate: „Cred Doamne, ajută necredinței mele”!

Să subliniem ultimul cuvânt din textul nostru: Crede NUMAI. Aceasta este pentru Isus credința cea mai mare; inima ca-

re oare nu mai are nevoie de alt ajutor. Frica lui Iair venea din îndoielele sale, din cugetările sale și din vorbele descurajatoare ale prietenilor săi. El nu trebuia să țină seamă de nimic altceva, ci să creadă *numai*. Fie, ca credința lui să fie lumina care împrășteie umbrele triste, flacăra care arde îndoiala! Ce mare și ce tare e omul, care poate pune în fața tuturor pericolelor viitorului, tăria credinței lui, în fața tuturor slăbiciunilor firii sale omenești, puterea divină a credinței! „Crede numai”. Dacă Iair crede astfel, el va fi mântuit. Să rămâi supus, fie spre viață, fie spre moarte, cu credință Tatălui din ceruri, iată secretul păcii lăuntrice și a minunilor lui Dumnezeu.

Tr. de M. P.

Moartea fratelui Mitran Tănăsle

Fratele bătrân, Mitran Tănăsle, din Bătar, jud. Bihor, a încetat din această viață în ziua de 5 Decembrie, 1939, la locuința sa din Bătar. În această comună și jur a lucrat în via Domnului de 50 ani, fiind cel dintâi credincios baptist în biserica sa, care numără peste 400 membri și aparținători. Fratele a trecut la cele veșnice în vârstă de 80 ani. Cu toate că era bătrân, totuși a lucrat cu Cuvântul Evangheliei până în ultimele clipe din viața sa.

Înmormântarea s'a făcut în ziua de 6 Decembrie, 1939. Serviciul funebru a fost condus de fr. Vicaș Teodor, păstorul bisericii baptiste din loc, cu textul din Daniel 12:3, ajutat fiind de frații bătrâni Moț Petru și Hodișan Dumitru din Tăut.

Corul mixt din loc a împodobit serviciul cu cântări spirituale.

La înmormântare a luat parte un numeros public, pentru a petrece ultimele rămășițe ale fratelui, la locul de odihnă.

În urma fratelui a rămas soția, căreia în dorim a Domnului mângăere.

**Harmoniuri
bune și leftine
pentru biserică
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e c s k é s
Timișoara IV.
Str. Rollintineanu No. 16**

Abonați Mana Zilnică
hrană spirituală în fiecare zi.
Abonamentul pe un an 20 lei, pe 1/2 an 12 lei

Calendarul pe anul 1940

se găsește de vânzare cu 10 lei bucața la

P E T R U T R U Ț A
București II.,
str. Berzei No. 29.

Comandați-o cât mai repede
s'o aveți în familia Dv.

Se trimet

contra ramburs
Dela 10 buc. în sus rabat de 20%
Dela 50 buc. în sus rabat de 25%
Dela 100 buc. în sus rabat de 30%

DELA UNIUNE

Recunoaștem cu mulțumire că s'au mai primit următoarele sume pentru Uniune:

19. Oct. Biserica Baptistă, Grivița, București, lei 124. 19. Oct. Biserica Baptistă, Ogrezeni, Ilfov, lei 56. 22. Oct. Biserica Baptistă, I. Avram-Iancu, Turda, lei 150. 22. Oct. Biserica Baptistă, II. Avram-Iancu, Turda, lei 200. 22. Oct. Biserica Baptistă, Luminești, Turda, lei 76. 28. Oct. Biserica Baptistă, Tulcea, lei 300. 4. Nov. Biserica Baptistă, Gârliște, Anina, lei 70. 4. Nov. Biserica Baptistă, Turnu-Măgurele, lei 500. 4. Nov. Biserica Baptistă, Răcășdia, Caraș, lei 115. 4. Nov. Biserica Baptistă, Rădești, Arad, lei 440. 4. Nov. Biserica Baptistă, Secaș, Arad, lei 240. 4. Nov. Biserica Baptistă, Beregsău, lei 200. 6. Nov. Nicolae Răcean, București, lei 100. 16. Nov. Sărbu Ioan, Pan, Blaj, lei 200. 16. Nov. Biserica Baptistă, Pesac, Timiș, lei 120. 16. Nov. Biserica Baptistă, Măgurele, Năsăud, lei 100. 16. Nov. Andrei Popa, Tolocănești, Năsăud, lei 500. 16. Nov. Radu Gh. Bachnea, J., Târnava-Mică, lei 40.

Casier: Truța Petru, str. Berzei 29. București II.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Religia la expoziția mondială din New-York

La expoziția mondială care s'a deschis în primăvară, comitetul de conducere a plănuț să se zidească și biserici ale diferitelor denominațiuni și religii. Un comitet interconfesional a cerut un teren, unde, apoi, laolaltă au clădit un catedrală imensă, comună tuturor confesiunilor. În sala mare cu 1200 de scaune, predicau cu schimbul și după buna înțelegere, conducătorii religioși a trei confesiuni: protestantă, catolică și iudaică. Această biserică a arătat vizitatorilor marelui expoziții, că adevărata vicață nu constă numai în progresele și isbânda oamenilor în încercările lor. Acest templu a arătat că marca majoritate a americanilor cred că religia este adevărată în ea însăși și demnă de a fi trăită de oricine.

Cartea vieții

Biblioteca Protestantismului din Paris păstrează o Biblie mare care a fost a marelui hughenot Duplessis-Mornay. El a dat-o fiicei lui, care a promis-o fiului ei mai mare: „Pentruca să o citească cu grijă, pentruca să cunoască și să-L servească pe Dumnezeu, și pentruca să urmeze exemplul bunicului său și să-și aducă aminte de cuvintele pe care i le-am spus eu, mama lui”. Zece ani mai târziu, mama dădu Cartea, fiului mai mic, pentruca cel mai mare murise și li amintii că a primit cartea dela bunicul său mort: „Ceea ce te va putea mângăia va fi să-i urmezi evlavie și vicața curată”.

Vei putea și tu lăsa moștenire copiilor tăi amintirea unei vieți nepătate, rugative și jertfită pe altarul Evangheliei?

Einstein și Isus

Un ziarist a întrebat pe vestitul profesor Einstein despre părerea lui cu privire la Isus. „In ce măsură ați fost influențat de Creștinism?”, l-a întrebat. „De copil am primit o creștere biblică și talmudică. Eu sunt evreu, dar figura strălucitoare a Nazarineanului m'a impresionat puternic”. — „Credeti că a existat Isus Hristos?” — „Fără orice îndoială. Nimeni nu poate ceti Evangheliile, fără să simtă existența lui Isus. Puterea personalității Sale radiază din fiecare vorbă a Sa... Nimeni, n'a existat, vreun om măcar, care să fi vorbit atât de dumnezește ca El”.

Apă sau vin?

Un vestit campion sportiv a fost sărbătorit la Paris. Când prietenii l-au îmbiat cu vin, el a refuzat și a zis: „Eu mă simt foarte bine dacă nu beau decât apă”. — „Dar n'ai încercat să bei niciodată beuturi spirtoase?” — „Nu, nici-

odată, niciodată nu mi-am apropiat măcar buzele de cel mai mic pahar de vin sau alcool. Și eu cred că nici n'as găsi vreo plăcere în a bea alcool”.

Lincoln, marele om de stat al Americii și președinte al Statelor Unite a promis mamei sale care era pe patul de moarte că nu va bea niciun fel de beutură. Și s'a ținut de promisiune. Și n'a păgubit, dimpotrivă a câștigat o vicață cumpătată, o minte trează, o inteligență vioaie și scânteietoare și un corp sănătos.

Daniel în Babilon s'a hotărât să „nu se spurce cu vin”.

Cine are urechi de auzit, să audă!

IERTAREA GREȘELILOR

(Urmare din pag. 1-a)

el a păstrat sau a readus o atmosferă în care numai fericire se poate găsi.

„Iertați-vă unul pe altul”. Efeseni 4:32.

Cum să ne purtăm când suntem nedreptățiți, este o întrebare care vine la fiecare persoană. Am văzut că mânia nu se potrivește cu spiritul lui Hristos, nici nu se cade ca creștinii să poarte ură în inimile lor. Repede noi ne închipuim că cineva ne-a jignit, sau nu ne-a arătat respectul care ni se cuvine. Sau poate noi am jignit pe cineva. Ce este de făcut?

1. Comunicare directă. Isus ne spune să mergem la fratele nostru și să ne împăcăm între noi. Aceasta este înțelepțește. In loc de a ne tot gândi la ce ni s'a făcut, în loc de a vorbi cu alții, singurul lucru drept este a merge la acel care ne-a jignit. Poate n'a făcut ceea ce noi ne-am închipuit, sau dacă a făcut, el va aprecia faptul, că am venit drept la el.

2. Iertare deplină și bucurătoare. „Dacă fi pare rău, iartă-l”. Dacă el refuză să se căiască, trebuie să ne fie milă de el și trebuie să ne rugăm pentru el, ca ochii lui să fie deschiși ca să vadă el ce a făcut, și astfel vicața lui să fie ridicată prin un lucru drept și onorabil. Este datoria noastră înaltă, creștină, să-l iertăm.

Cum să-l iertăm?

a) Imediat.

b) Cu toată inima să-l primim înapoi în stima noastră, în locul lui de dinainte.

c) Fără socoteală.

„De șapte ori pe zi”.

Ori de câte ori cineva greșește

Mama lui Kant

Un copil din popor, celebrul Kant, găsea plăcere în a spune că el a devenit ceea ce a fost, prin grija pioasă a mamei sale. Această femeie, cu toate că simplă și fără învățatură, l-a învățat totuși cea mai mare știință, a moralei și a virtuții. Ea i-a povestit ceea ce a cunoscut dânsa din minunile naturii, ajutându-l să cunoască și să iubească pe Dumnezeu. „Eu nu o voiu uita niciodată”, zicea el la bătrânețe; „ea a făcut să se nască sămânța binelui care se găsește în sufletul meu”.

și cere iertare, noi facem bine dacă-l iertăm. Să ne asemănăm cu Isus mai mult în spiritul nostru de iertare. Spiritul iertării este divin.

Efes. 4:32. „Fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v'a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos”.

1. Creștinii de multe ori vor avea neînțelegeri, — vom avea multe ocazii să iertăm. Cioeniri, vom avea, — suntem oameni, cu păcate, cu pasiuni.

2. Este datoria creștină ca să iertăm.

Domnul de repetate ori ne-a vorbit despre aceasta.

3. Iertarea noastră atârnă de felul cum iertăm noi.

4. Măsura iertării noastre să fie după cum Dumnezeu ne-a iertat.

Iubirea vindecă rana neînțelegerii, nepotrivirii.

Lumea poate să trăiască fără Niagara, dar nu poate trăi fără miile de râulețe nevăzute, care își împrăstie apele în fiecare moment pe pământ, împărțind vicață, verdeață și frumusețe pretutindeni, unde ele merg. Astfel biserică poate să trăiască fără de unii membrii ai ei, cu talente splendide, dar nu poate să facă nimic fără oamenii ei plini de bunătate, de dragoste, și fără de sufletele acelea îndelung răbdătoare.

Comandați:

**Istoria Românilor,
Constitua Nouă,
Ogorul Nostru**

Toate leacurile la îndemână

30 lei bucata